

Нестерчук, Оксана. «Антропоніми роману-балади М. Нестерчука “Блакитна сарна”». *Лінгвостилістичні студії*, вип. 9, 2018, с. 100–7.
Nesterchuk, Oksana. “Anthroponyms in the Novel-ballad “Blue Chamois” by M. Nesterchuk”. *Linguostylistic Studies*, iss. 9, 2018, pp. 100–7.

УДК 811.161.2'28'373.23(477.81/.82):821.161.2.08(477.82)Нестерчук
<https://doi.org/10.29038/2413-0923-2018-9-100-107>

АНТРОПОНІМИ РОМАНУ-БАЛАДИ М. НЕСТЕРЧУКА «БЛАКИТНА САРНА»

Оксана Нестерчук

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки,
Луцьк, Україна

У статті проаналізовано творення офіційних та неофіційних найменувань мешканців села Затишся (за романом М. Нестерчука «Блакитна сарна»). Виявлено словотвірні типи з продуктивними та непродуктивними суфіксами у варіантах імен. Виділено лексико-семантичні мотиваційні групи прізвиськ героїв роману. Встановлено, що в прізвищевих дериватах переважають поліфункційні форманти відіменного походження. Порівняно художні антропоніми з говірковими записами («Силенська гуторка» Г. Аркушина).

Ключові слова: прізвища, прізвиська, власні імена, варіанти імен, словотвір, продуктивні та непродуктивні суфікси.

Nesterchuk Oksana. Anthroponyms in the Novel-ballad “Blue Chamois” by M. Nesterchuk. The article elucidates the issue of creating official and informal names of the village of Zatyshshia residents (based on the novel “Blue Chamois” by M. Nesterchuk). The study has revealed the word-forming patterns with productive and unproductive suffixes in the proper name variants and classified the novel characters’ nicknames in the lexical-semantic motivational groups. The study has revealed that multifunctional formants derived from the first names dominate in the surname derivatives. We have revealed 65 anthroponyms in the novel, including 29 official proper personal male names and 12 female; 11 male and 27 female names have been recorded only in variants. There are also versions formed by compounding: Kots-Kutsky, Moschniaha-Mighty, Motsuhyria-Mochurad, Moshenets-Moschniaha-Mighty.

Most surnames (12) are with multifunctional formants, ending in *-uk*, *-chuk*, there are also 5 names with suffixes *-sky*, *-tsky*, and 4 surnames on *-k-o*. Such names are formed in a lexico-semantic way, and are based on the calendar names of the founders or indicate to their place of residence. Among the lexical-semantic motivational groups of nicknames, we have revealed 10 names formed from the name or surname of a husband or the street name of the husband's family. There are 21 nicknames of UPA fighters among the anthroponyms of this group. The origin of them is not clear from the novel plot.

Key words: anthroponyms, surnames, nicknames, proper names, variants, word formation, productive and unproductive suffixes.

Вступ. Роман-балада Мирона Нестерчука «Блакитна сарна» повертає нас у важкі часи періоду Другої світової війни та боротьби українців за вільну державу. Описані події відбуваються у с. Затишся та навколишніх населених пунктах. Зауважимо, що жителі с. Сильно сучасного Ківерцівського району Волинської області стали прототипом мешканців описаного Затишся. Автор зображує, які митарства випали на долю їхньої сім'ї, що завершилися вбивством батька-матері та сирітством двох братів. Цим біографічним романом уже зацікавилися діалектологи та фольклористи і, безперечно, ономасти, адже можемо простежити зміни серед антропонімів упродовж восьми десятиків літ, для цього використовуємо видання «Силенська гуторка: топоніміка, люди, мова» Г. Аркушина.

Оніми у творах різних українських письменників XIX–XX століть докладно проаналізував Л. Белей, антропоніми, зокрема власні імена, – С. Бирик, Л. Вокалюк, Ю. Карпенко, літературну антропонімію на основі романів волинського письменника В. Лиса – І. Дружук та І. Левчук. Словотвір варіантів імен у романах «Століття Якова», «Соло для Соломії», «Діва Млинища» В. Лиса простудійовано у наших статтях (Нестерчук, «Словотвір варіантів»; Нестерчук, «Словотвір загоренського»). Відтак метою нашого дослідження став аналіз антропонімів жителів с. Затишся, що не були ще об'єктом окремого вивчення. У зв'язку з визначеною метою, поставлено такі завдання: 1) на основі роману виявити всі антропоніми; 2) провести паралелі з силенськими офіційними та неофіційними найменуваннями; 3) встановити творення антропонімів роману.

Матеріал і методи дослідження. Використано метод лінгвістичного опису та його основний прийом – систематизація мовного матеріалу в синхронії й діахронії. Кількісний метод використано для підрахунку найменувань, загальноживаних та рідковживаних словотворчих суфіксів у варіантах імен.

Результати дослідження та дискусія.

Іменнік силенців-затишсян. Як показав літературний матеріал, офіційні власні особові імена переважають над варіантами, наприклад: чоловічі найменування – *Андрій, Артем, Василь, Гаврило, Гордій, Давид, Данило, Дмитро, Іван, Йосип, Кирило, Лук'ян, Марко, Матвій, Микола, Миколай, Ничипір, Олександр, Павло, Пилип, Остап, Платон, Роман, Семен, Сергій, Степан, Трохим, Юхим, Яків*. Такі ж імена зафіксовано у силенській говірці (Аркушин 12–14);

жіночі – *Ганна, Єва, Єлисавета* (фонетична заміна *з* на *с*), *Єпистима, Марина, Марта, Мар'яна, Олеся, Оляна* (від *Олена*), *Рая, Степанида, Уляна*. У «Силенській гуторці» не виявлено відповідника лише до жіночого імені *Єпистима* (між літературним твором і записами Г. Аркушина часовий проміжок у пів століття).

Інші імена вжиті лише у варіантах – *Виталько, Володя, Володь, Гринь, Гриць, Льоня, Мирцьо, Миронцьо, Михалко, Міша, Петрусь; Варка, Василиха,*

Галя, Гапочка, Домаха, Зося, Ірена, Ірця, Ірчик, Катя, Марійка, Маруся, Мар'я, Надя, Настя, Нуся, Павлінка, Орися, Оришка, Палажка, Палазя, Панасина, Параска, Тодоська, Христя, Яринка.

Варіанти чоловічих імен утворені за допомогою продуктивних формантів (вони наявні як у романі, так і в сучасній силенській говірці): **-к-о, -ун-я, -усь, -ць-о, -ць** (*Мікус', Петрун'а, Петрус', Гріц'о, Гриц, К'іріл'ц'о*) (Аркушин 12–13), особливо продуктивний словотвірний тип на **-к-о**: *Ананько, Василько, Виталько, Гандрійко, Данилко, Матвійко, Михалко, Павелько, Сашко, Романко*; виявлено прямі силенські відповідники до варіантів *Анан'ко, Васіл'ко, Даніл'ко, Михал'ко, Павел'ко* (Аркушин 12–13).

Словотвірний тип на **-ць-о** у творі представлений варіантами *Микольцьо, Мирцьо, Миронцьо*, але не засвідчено їх у «Силенській гуторці». Виявлено поодинокі варіанти імен із суфіксами **-нь, -ун-я, -усь, -ць**: *Гринь, Сашуня, Петрусь, Гриць*; прямі силенські відповідники: *Грин', Петрус', Гриц* (твердий [ц]) (Аркушин 12–13).

Не виявлено прямих відповідників до літературних варіантів імен *Виталько, Матвійко, Сашко, Сашуня*, оскільки записи фіксували серед старшого покоління. Літературним усіченим чоловічим варіантам *Володя, Володь, Льоня, Міша* повністю відповідають такі ж силенські найменування (Аркушин 12–13).

Варіанти жіночих імен переважають з такими здрібніло-пестливими афіксами: **-ах-а, -ин-а, -их-а, -к-а, -очк-а, -с-я, -ус-я, -ц-я, -чик**, які творять словотвірні ряди також у силенській говірці.

У романі М. Нестерчука найбільше жіночих варіантів імен із суфіксом **-к-а**: *Варка, Марійка, Павлінка, Оришка, Палажка, Параска, Тодоська, Яринка*, до яких виявлені такі відповідники серед жителів с. Сильно: *Варка, Мар'їка, Паул'їнка, Горішка* (з приставним [г]), *Палáжка, Парáска, Йарінка* (Аркушин 14–15).

Менше варіантів художнього твору представлено із суфіксом **-ин-а, -с-я, -ус-я**, що найчастіше додані до усіченої основи: *Панасина, Зося, Маруся, Орися*, до яких засвідчені відповідники: *Панасіна, Зос'а, Марус'а, Горіс'а*, (Аркушин 14–15). Не виявлено серед художніх імен силенських варіантів *Домаха, Василиха, Гапочка, Ірця, Ірчик*.

Усічені варіанти літературних імен *Галя, Катя, Мар'я, Надя, Настя, Нуся, Палазя, Христя* мають відповідники серед жителів с. Сильно: *Гал'а, Кат'а, Мар'я, Над'а, Нас'т'а, Нус'а* < Ганнуся < Ганна, *Палáз'а, Хріс'т'а* (Аркушин 14–15).

Отже, варіанти імен, що вжиті у романі, здебільшого мають такі ж відповідники серед жителів с. Сильно.

Зауважимо, що переважають варіанти імен зі зменшено-пестливими суфіксами, деякі з них «прив'язані» до однієї особи здавна, коли носії імені були малими дітьми, але так вони «зрослися» з ім'ям, що тепер невіддільні від нього, пор. *дівчинка Яринка, дівка Яринка, тітка Яринка, баба Яринка* (з утратою пестливості). На використання варіантів імен у наведених

автором дражнилках впливає не вибір певного відтінку, а звичайне римування, пор.: *Василь-куркусиль...; Заплач, Матвійку, дам копійку...*

Прізвища. Зафіксовані у романі антропоніми за структурою та семантикою неоднорідні: одні утворені морфологічним способом за допомогою суфіксів, інші лексико-семантичної деривації. В основі таких найменувань лежать імена, рід занять першопосіїв, їхня зовнішність, мовленнєві вади та вказівка на територіальне походження, але найчастіше – це прізвища, похідні від власних християнських імен різної структури, зрідка похідні від прізвиськ або вказують на соціальний стан чи характер людини.

У романі нараховано 45 прізвищ: *Бакулін, Балан, Блащук, Бичко, Білюк, Газукін, Гарасійчук, Головань, Голоवेशко, Євтушенко, Калитка, Каразія, Кедь, Кобик, Козак, Коновал, Корнієць, Крицький, Куницький, Мацюк, Міщук, Мощняга, Назарчук, Палецький, Павлюк, Піскун, Поліщук, Прищак, Пушкар, Романець, Роюк, Свідерський, Семенюк, Соколовський, Стельмащук, Труш, Федорченко, Філюк, Циганков, Чалий, Швайка*; поруч із цими українськими прізвищами наведені і польські – *Барановський, Тальярек*, князь *Радзивіл* та єврей *Капицер*.

Зафіксовано такі прямі відповідники серед корінних та некорінних силенців: *Газукін, Голоवेशко, Герасимчук, Козак, Мацюк, Назарчук, Палецький, Юнчик*, тобто лише 8 онімів (Аркушин 10–11).

Найбільшу кількість серед прізвищ становлять деривати з формантами на **-ук, -чук**: *Блащук, Білюк, Гарасійчук, Мацюк, Міщук, Назарчук, Павлюк, Поліщук, Роюк, Семенюк, Стельмащук, Філюк*, що утворені, як вважають сучасні дослідники, лексико-семантичним способом, пор.: засновник роду *Семен* > його син у різних регіонах буде *семененко, семенчук, семенюк, семенів* (апелятиви) > і тільки через певний історичний проміжок усталилися власні назви *Семененко, Семенчук, Семенюк, Семенів* (лексико-семантична деривація). Саме так утворені прізвища *Гарасійчук, Мацюк, Назарчук, Павлюк, Семенюк, Філюк* (Аркушин 10–11). За допомогою цих суфіксів, як вважає Ю. Редько, «утворилася величезна кількість відіменних прізвищ» (17); пор. ще прізвище *Міщук*, що походить від апелятива *міщук* 'житель міста'.

Прізвища із суфіксом **-ик, -ік, -чик** мають подвійну мотивацію: це похідні назв синів від прізвиськ їхніх батьків або від календарних імен: *Кобик, Розумник, Юнчик* (Аркушин 10).

Моделі на **-ський, -цький** вказують на місцевість, де народився носій або належність йому помістя чи населеного пункту. За дослідженням Л. Лісової, деякі прізвищеві назви виникли як від календарних імен, так і від апелятивів (447). Можемо припустити, що виявлені нами прізвища мають в основі ойконіми: *Крицький, Куницький, Палецький, Свідерський, Соколовський*, проте автор роману вважає прізвища *Палецький, Куницький*, перейняті від поляків.

Зафіксована модель із формантом **-к-о**: *Бичко*. Л. Лісова зазначає, що «серед волинських прізвищ на **-к-о** (1376 прізвищ; 5,08 %) переважають відапелятивні антропоніми (857), похідні переважно від іменникових основ» (448). Нами виявлено два прізвища з апелятивною основою: *Бичко*, *Головешко* (Аркушин 10), останнє може бути подвійної мотивації: < голова або < головоха.

Виділяємо морфологічні утворення із патронічним суфіксом **-енк-о** *Євтушенко*, *Федорченко*. На думку Ю. Редька, «ці прізвища утворювались переважно від імені батька (рідше матері). *Іваненко*, подібно до *Іванович* або *Іванюк*, означало «син Івана» (18).

Моделі на **-ак** відносимо до відіменникових апелятивних утворень та основ, що характеризують особу за зовнішністю (*Прищак*). П. Чучка встановив, що «найвищий коефіцієнт антропонімізації у XVII–XVIII ст. мала лексема *козак* у значенні «вільна людина з кріпосних селян або міської бідноти» (274), утворена лексико-семантичним способом.

Прізвища *Корнієць*, *Романець* утворені від повних календарних імен з формантом **-ець**. 145 відіменних прізвищ з цим словотворчим суфіксом Л. Лісова зафіксувала на Волинському Поліссі (451). Як зазначає Ю. Редько, «утворювалися прізвища із зменшених форм імені, але бувають випадки, коли відіменне прізвище на **-ець** можна вважати патронімічним» (18).

9 виявлених прізвищ у романі мають апелятивне походження. Так, найменування *Балан* 'білий віл' (Словарь 1: 24), *Каразія* 'просте сукно' (Словарь 2: 220), *Коновал* 'той, хто, не маючи ветеринарної освіти, займався каструванням і лікуванням коней' (Словник 4: 261), *Піскун* – те саме, що *пискля* (Словник 6: 364), *Пушкар* – майстер, який виготовляв і обслуговував гармати (Словник 7: 412), *Циганков* – схожий на цигана, циганку (Словник 11: 209), *Чалий* – сірий, сіро-коричневий (про масть коней) (Словник 11: 267). Очевидно, прізвище *Головань* походить від апелятива *голова* 'той, що має велику голову'; *Мощняга* 'сильний чоловік'.

Невипадково автор виділяє персонажа *Мощнягу* («кістлявий, вузькоплечий...») (Нестерчук, *Блакитна* 104)), якого характеризує такими онімами: *Мощняга-Могутній*, *Моцугиря-Мочурад*, *Мошенець*, який має лише міцне прізвисько *Бомба*: «Швидко все треба робити. Як бомба падає. Бах – і нема!»; «Усе має бути в момент. Як бомбою. Бах! І нема» (Нестерчук, *Блакитна* 102, 104).

При порівнянні з сучасними прізвищами виявилось, що героям свого твору М. Нестерчук обрав інші твірні основи чи словотворчі суфікси, ніж це серед силенців, пор.: прізвище родини *Назарчук* – у с. Сильно *Нестерчук* (прізвище автора роману), *Романець* – *Ромашковець*, *Роюк* – *Ройко*.

Письменник висміяв тих затишців-силенців, які не тільки закидали *по-польськи*, тобто наслідували мовлення поляків, а й змінювали свої прізвища та імена, пор.: «Здавна предки Василеві були Швайками. Як стали вештатися по Поліссю панки з Луцька, а то й з Кракова, скуповуючи землю, то багатші селяни й собі старалися не відстати від приходьків, охрещених

в народі «закупами». Земля дорожчала, в судах до селян ставилися зверхньо, хіба що хтось з них міняв віру чи спольщувався. Так батько Василя з Юхима Швайки став Євцімом Швайковським. І з'явилися в поліській глухомані новоявлені Швайковські, Палецькі, Куницькі й навіть Голдиш-Яворські» (Нестерчук, Блакитна 7–8).

Прізвиська. Вуличні найменування осіб у романі різноманітні своєю семантикою. Вони не тільки ідентифікують особу, але вказують на її зв'язок із сім'єю, родиною, цілим поколінням. Фіксовані «менюхи» жителів населених пунктів у романі пов'язані з мовними особливостями носія, зовнішнім виглядом та фізичними ознаками, психологічним станом особи, а жіночі походять переважно від імен чоловіків або їхніх прізвищ.

Вирізняємо такі лексико-семантичні мотиваційні групи: жіночі назви, утворені від імені або прізвища чоловіка: *Бараниха, Марійка Білюкова, Рая Капшицера, Катя Ковалева, Зоя Нелідова, Сандьориха, Семениха, Швайчиха, Яковиха*, тобто утворені за допомогою суфіксів *-их-а, -ов-а, -ев-а*; до них виявлено такі силенські відповідники: *Барані́ха* (дружина Барана) (Аркушин 19), *Ковалі́ха* (дружина Ковал'а́) (Аркушин 19), *Семéниха* (невістка Семена) (Аркушин 38), *Сан'д'óриха* (дочка Сан'д'óра) (Аркушин 38); від родинного прізвиська: *Марина Німцьова* – виявлено відповідник *Н'імцови* (з родини *Н'імцових*; за переказами, їхній прадід приїхав з лісу на вовкові і тому онімів) (Аркушин 35); *Бакулін* (за зовнішньою схожістю до радянського політичного діяча Ю. Бакуліна); за мовними особливостями денотата: *Бомба* (в розмові часто вживав це слово); *Капшук* (дуже жадібний) (Аркушин 28): «Цього, думаєсь, мине Капсюком клицють? Бо в мине ницьо ни пропадає і навіть, за перепросенням, купа...» (Нестерчук, Блакитна 29).

У романі є одне колективне прізвисько *цибульники*, тобто жителі тієї території, де добре родить цибуля: «Була Оряся сиротою. То тітка її силою віддала на багатші села заміж. До цибульників, як поліщуки кажуть». (Нестерчук, Блакитна 77).

Серед прізвиськ виявлено багато позивних бійців УПА, достовірна семантика яких нам не відома. Очевидно, такі назви вказують на зовнішні та внутрішні ознаки денотата, місце попереднього проживання, відіменного творення, прізвищового походження: *Бульба, Ведмідь, Вітролом, Воєвода, Гай, Гонта, Граб, Густа, Зубр, Коцюба, Крук, Лебедь-Рубан, Лис, Око, Остап, Сибіряка, друг Смерека, Стецько, Чупринка, Черешня, Шершень*.

Висновки та перспективи досліджень. У романі виявлено 165 антропонімів, серед них 29 офіційних власних особових чоловічих імен та 12 жіночих, з яких 11 чоловічих та 27 жіночих фіксовані тільки у варіантах.

Найпоширенішими формантами для творення чоловічих варіантів імен є *-к-о, -ць-о*, для жіночих – *-к-а, -с'-а*. Усі ці варіанти імен з художнього твору продуктивні і серед сучасних жителів с. Сильне. Непродуктивними

можна вважати словотвірні типи з чотирма суфіксами в чоловічих варіантах імен (-н', ун'-а, -ус', -ц') та з двома в жіночих (-ин-а, -ус'-а).

Використані форми імен у творі М. Нестерчука та їхні відповідники у силенській говірці мають багато спільного у словотворі, насамперед зі зменшено-пестливими відтінками.

Прізвища з поліфункційними формантами -ук, -чук, -ський, -цький, -ик, -чик утворені лексико-семантичним способом, в основі яких лежать календарні імена засновників роду або вказують на місце їхнього проживання. Зафіксовано 10 найменувань, що утворені від імені або прізвища чоловіка чи вуличної назви родини. Встановлено 21 прізвисько бійців УПА, походження яких у романі не розкрито.

Отже, аналіз антропонімів цих груп засвідчив утворення варіантів імен за допомогою загальноукраїнських формантів, лексико-семантичні утворення прізвищ та високий ступінь семантизації прізвиських номенів.

Вважаємо за доцільне у подальших розвідках виявити та проаналізувати мікротопоніми, описані у романі «Блакитна сарна», що, безперечно, розширить знання про особливості регіонального онімного простору.

Список використаної літератури

- Аркушин, Григорій. *Силенська гуторка*. Луцьк, Вежа, 1996.
- Белей, Любомир. *Функціонально-стилістичні можливості української літературно-художньої антропонімії XIX-XX століття*. Ужгород, 1995.
- Бибики, Світлана. «Якби не був таким, не був би я Яким: (антропоніми в оповіданнях Григора Тютюнника)». *Культура слова*, вип. 48–49, 1996, с. 72–8.
- Вокалюк, Л. «Лексико-семантична організація власних імен у творах Василя Стефаника». *Шоста республіканська ономастична конференція: тези доповідей і повідомлень*. Ч. 1. Одеса, 1990, с. 106–7.
- Дружук, Ірина. «Лексичні діалектизми в романі Володимира Лиса “Століття Якова” та говірці мешканців с. Згорани Любомльського району Волинської області». *Актуальні проблеми розвитку природничих та гуманітарних наук: збірник матеріалів міжнародної науково-практичної конференції*. Луцьк, 2016, с. 307–9.
- Карпенко, Юрій, і Мельник, Мирослава. *Літературна ономастика Ліни Костенко*. Одеса: Астропринт, 2014.
- Левчук, Ірина. «Антропонімія роману Володимира Лиса “Століття Якова”». *Науковий вісник Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки. Серія: Філологічні науки. Мовознавство*, № 22 (271), 2013, с. 69–74.
- Лісова, Лариса. «Прізвища з поліфункційними суфіксами в антропоніміконі півдня Волинської області». *Записки з ономастики*, вип. 18, 2015, с. 445–53.
- Масенко, Лариса. «Власні назви у творах Г. Ф. Квітки-Основ'яненка». *Мовознавство*, № 6, 1986, с. 43–8.
- Нестерчук, Мирон. *Блакитна сарна: роман-балада*. Львів: Каменяр, 2019.
- Нестерчук, Оксана. «Словотвір варіантів імен роману В. Лиса “Діва Млинища”». *Наукові записки Тернопільського національного університету. Серія: Мовознавство*, вип. 1 (27), 2017, с. 220–3.
- Нестерчук, Оксана. «Словотвір загоренського іменника (за романом В. Лиса «Століття Якова та “Соло для Соломії”»». *Лінгвостилістичні студії*, вип. 8, 2018, с. 136–41.

Редько, Юліан. *Сучасні українські прізвища*. Київ: Наукова думка, 1966.

Чучка, Павло. *Прізвища закарпатських українців: історико-етимологічний словник*. Львів: Світ, 2005.

Словарь української мови, за ред. Б. Д. Грінченка. В 4 т. Київ, 1907–1909.

Словник української мови, за ред. І. К. Білодіда. В 11 т. Київ: Наукова думка, 1970–1980.

References

Arkushyn, Hryhorii. *Sylenska hutorka*. Lutsk, Vezha, 1996.

Belei, Liubomyr. *Funktsionalno-stylistychni mozhlyvosti ukrainskoi literaturno-khudozhnoi antroponimii XIX-XX stolittia*. Uzhhorod, 1995.

Bybyk, Svitlana. "Yakby ne buv takym, ne buv by ya Yakym: (antroponimy v opovidanniakh Hryhora Tiutiunnyka)". *Kultura slova*, iss. 48–49, 1996, pp. 72–8.

Vokaliuk, L. "Leksyko-semantychna orhanizatsiia vlasnykh imen u tvorakh Vasylia Stefanyka". *Shosta respublikanska onomastychna konferentsiia: tezy dopovidei i povidomlen*, ch. 1. Odesa, 1990, pp. 106–7.

Druzhuk, Iryna. "Leksychni dialektyzmy v romani Volodymyra Lysa "Stolittia Yakova" ta hovirtsi meshkantsiv s. Zghorany Liuboml'skoho raionu Volynskoi oblasti". *Aktualni problemy rozvytku pryrodnychkykh ta humanitarnykh nauk: zbirnyk materialiv mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii*. Lutsk, 2016, pp. 307–9.

Karpenko, Yurii, and Melnyk, Myroslava. *Literaturna onomastyka Liny Kostenko*. Odesa: Astroprynt, 2014.

Levchuk, Iryna. "Proper Names in the Novel "Jacob's Century" by Volodymyr Lys". *Naukovyi visnyk Skhidnoievropeiskoho natsionalnoho universytetu imeni Lesi Ukrainky. Serii: Filolohichni nauky. Movoznavstvo*, no. 22, pp. 69–74.

Lisova Larysa. "Surname with Polifunktional Formants in Anthroponomastics of South Part of the Volyn Area". *Zapysky z onomastyky*, iss. 18, 2015, pp. 445–53.

Masenko, Larysa. "Vlasni nazvy u tvorakh H. F. Kvitky-Osnovianenka". *Movoznavstvo*, № 6, 1986, pp. 43–8.

Nesterchuk, Myron. *Blakytna sarna: roman-balada*. Lviv: Kameniar, 2019.

Nesterchuk, Oksana. "Derivation trends in the proper names variants in the V. Lys' novel "Virgin of Mlynshche"". *Naukovi zapysky Ternopil'skoho natsionalnoho universytetu. Movoznavstvo*, iss. 1 (27), pp. 220–3.

Nesterchuk, Oksana. "Creation of the Zahoransky Personal Nouns (Case Study of the Novels by V. Lys "The Century of Jacob" and "Solo for Solomiya")". *Linguostylistic Studies*, iss. 8, 2018, pp. 136–41.

Redko, Yulian. *Suchasni ukrainski prizvyshcha*. Kyiv: Naukova dumka, 1966.

Chuchka, Pavlo. *Prizvyshcha zakarpatskykh ukrainsiv: istoryko-etymolohichni slovnyk*. Lviv: Svit, 2005.

Slovar ukrainskoi movy, edited by B. D. Hrinchenko. 4 vols. Kyiv, 1907–1909.

Slovyk ukrainskoi movy, edited by I. K. Bilodid. 11 vols. Kyiv: Naukova dumka, 1970–1980.

Стаття надійшла до редколегії 27.10.2018